

ה"ט 56790/08/22 - מירי בן עמי נגד שרית גבריאלי

בית משפט השלום בטבריה

07 ספטמבר 2022

ה"ט 56790-08-22 בן עמי נ' גבריאלי

בפני כבוד השופט סאמר ח'טיב

המבקשת מירי בן עמי

נגד

המשיבה שרית גבריאלי

החלטה

1. לפני בקשה למתן צו למניעת הטרדה מאיימת בהתאם לחוק מניעת הטרדה מאיימת, תשס"ב-2001 (להלן: **החוק**).

2. הצדדים הינם שכנים שמתגוררים באותו בניין (להלן: **הבניין**). המבקשת גרה בקומה ראשונה, המשיבה גרה בקומה שלישית.

3. יוער כבר כי עניינם של הצדדים בתיק זה, הובא לפתחו של בית המשפט כאשר הן המבקשת והן המשיבה הגישו בעבר בקשות הדדיות למתן צו למניעת הטרדה מאיימת, כל צד כנגד רעהו, ראו ה"ט 33711-10-21 ו- ה"ט 44935-10-21 (להלן: **שני התיקים**). ביום 27.10.21 ניתן במסגרת שני התיקים צו הדדי למניעת הטרדה מאיימת אשר נשאר בתוקף עד ליום 25.4.22.

4. ביום 28.8.22 הוגשה על-ידי המבקשת הבקשה דנן. באותו יום במעמד צד אחד, נעתר בית המשפט (כב' השופטת מאג'דה ג'ובראן-מורקוס) לבקשה והורה על מתן צו מניעה זמני למניעת הטרדה מאיימת כנגד המשיבה. לאור העובדה כי המבקשת הינה קלדנית שעובדת בבית הדין האזורי לעבודה בנצרת, הורה כב' הנשיא פורת בהחלטתו מיום 29.8.22 להעביר את התיק לשמיעה לפניי. דיון במעמד שני הצדדים נקבע לפניי ליום 6.9.22.

5. בדיון שהתקיים ביום 6.9.22 טענה המבקשת לאירועים רבים ובזמנים שונים, אשר לטענתה הטרידה אותה המשיבה באופן שמצדיק את מתן הצו המבוקש. ואלה הם האירועים הנטענים: ימים ספורים לפני הגשת הבקשה דנן ובמעלית הבניין, צילמה המשיבה את המבקשת ללא הסכמתה ואף קיללה אותה ואמרה לה "בת זונה". אירוע נוסף התרחש לטענת המבקשת אף הוא במעלית הבניין "ביום נוסף" כאשר המשיבה דחפה את המבקשת. עוד טוענת המבקשת כי המשיבה משליכה חפצים חדים ממרפסת ביתה אל מרפסת ביתה של המבקשת ולמעשה כל מה שהמשיבה ובעלה זורקים, נופל אצל המבקשת. הפעם האחרונה היתה ביום שישי האחרון. נוסף על כך טוענת המבקשת לאירוע שהתרחש ביום העצמאות כאשר בעלה של המשיבה שטף את מרפסת ביתם, החזיק בצינור המים והשפירץ בכוונה לעבר מרפסת ביתה של המבקשת כך שהלכלוך והמים נקוו במרפסת ביתה של המבקשת. אירוע נוסף התרחש לטענת המבקשת ביום שישי אחר-הצהריים עת זרק בעלה של המשיבה חפסת גפרורים ממרפסת הבית שלו לעבר מרפסת ביתה של המבקשת. אירוע אחרון המיוחס למשיבה הינו משבת האחרונה כאשר המשיבה סברה לטענת המבקשת כי

עמוד 1

המבקשת צילמה אותה. בערב אותו יום ניגשה המשיבה למבקשת וקיללה אותה וקראה לה "בת זונה".

6. המשיבה מכחישה את כל הנטען על-ידי המבקשת וטוענת כי המבקשת היא זו שמטרידה אותה באופן קבוע ואובססיבי.

דין והכרעה

7. לאחר שעיינתי בחומר הראיות ושמעתי את עדויות הצדדים ואת טענותיהם, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה - להידחות, וזאת מן הטעמים שיפורטו להלן.

הטרדה מאיימת

8. סעיף 1 לחוק קובע כי:

"מטרת חוק זה היא להגן על אדם מפני פגיעה בשלוות חייו, בפרטיותו, בחירותו או בגופו, בידי אדם אחר שנקט נגדו הטרדה מאיימת או שפגע בגופו".

9. "הטרדה מאיימת", על פי סעיף 2(א) לחוק, הינה:

"הטרדתו של אדם בידי אחר בכל דרך שהיא או נקיטת איומים כלפיו, בנסיבות הנותנות בסיס סביר להניח כי המטריד או המאיים עלול לשוב ולפגוע בשלוות חייו, בפרטיותו או בחירותו של האדם או כי הוא עלול לפגוע בגופו".

10. סעיף 2(א) לחוק קובע כי הטרדה מאיימת כלפי אדם יכול שתהא, בין השאר, "ביצירת קשר עמו בעל פה, בכתב או בכל אמצעי אחר".

11. **ומן הכלל אל הפרט:** המבקשת לא הציבה תשתית ראייתית ממשית כלשהי לבקשתה שלפניי ולא הרימה את הנטל להוכיח טענותיה על מנת לחסות תחת הגנתו של החוק. לא שוכנעתי כי התקיימו התנאים הקבועים בחוק המצדיקים מתן צו הטרדה מאיימת.

12. לא הוכח, כי המשיבה הטרידה את המבקשת או נקטה איומים כלפיה. אקדים ואציין כי לא נתתי אמון בגרסת המבקשת אשר לכל האירועים הנטענים והמיוחסים למשיבה. חיזוק למסקנתי זו, ניתן לראות בעובדה כי המבקשת לא זימנה אף עד מטעמה, זאת למרות שלגרסתה היו עדים לחלק מהאירועים הנטענים ועל כן יש להחיל את ההלכה הפסוקה לפיה הימנעות בעל דין מהבאת ראיות שיש בהן כדי לתמוך בגרסתו, מבלי שנתן לכך טעם סביר, משמשת חיזוק לראיות הצד שכנגד (ע"א 465/88 **הבנק למימון ולסחר בע"מ נ' סלימה מתתיהו**).

13. נוסף על כך המבקשת העידה לפניי, כי היא לא ראתה את המשיבה משליכה חפצים לעבר מרפסת הבית שלה. הטענה ולפיה, בעת ששטף בעלה של המשיבה את מרפסת ביתם, גרם במתכוון לכך, כי לכלוך ומים ייפלו במרפסת המבקשת והטענה ולפיה הוא זרק חפצות גפרורים מהמרפסת שלו למרפסת של המבקשת, לא הוכחו בראיות כדבעי. למותר לציין, כי גם אם טענות אלו היו מוכחות (ולא כך הדבר), אין מקום להיעתר לבקשה וזאת מן הטעם הפשוט שבעלה של המשיבה אינו צד להליך זה.

14. יודגש, כי באשר לאירועים המיוחסים למשיבה והנוגעים להשלכת חפצים אל מרפסת ביתה של המבקשת, הרי שלא נתתי אמון בגרסת המבקשת כאמור. כל שהובא לפני בית המשפט הוא השערותיה או חשדותיה של המבקשת, כי כל החפצים שנופלים במרפסת שלה הינם חפצים שהושלכו בכוונה על-ידי המשיבה על מנת להטריד אותה. ברי כי אין די בכך כדי להיעתר לבקשתה למתן צו למניעת הטרדה מאיימת. אין כל יסוד לייחס למשיבה את השלכת החפצים כנטען על-ידי המבקשת. הדברים נאמרים ביתר שאת, נוכח העובדה שהמבקשת גרה כאמור בקומה ראשונה בבניין, המשיבה בקומה השלישית ובבניין ישנן שבע קומות. בהקשר זה נתתי אמון בגרסת המשיבה, אשר לא נסתרה, ולפיה למרפסת ביתה מושלכים חפצים מהקומות העליונות ואף הגישה לעיון בית המשפט תמונה המאששת את דבריה (ראו נ/1). יודגש שוב, כי המבקשת העידה כי הדייר המתגורר בקומה השניה היה לטענתה עד לחלק מהאירועים המיוחסים למשיבה, אלא שהמבקשת נמנעה מלזמנו ואין לה אלא להלין על עצמה.

15. המבחן לקיומה של הטרדה מאיימת לפי החוק הינו מבחן אובייקטיבי ולא סובייקטיבי (ה"ט (הרצ') 50716-03-11 רוזן נ' בנימוב (8.5.11)). מכאן, שאף אם המבקשת אמנם חשה חשש ממשי לבטחונה האישי או לשלוות חייה, אין די בתחושותיה הסובייקטיביות - שאין להן בסיס כדבעי בראיות אובייקטיביות - כדי להצדיק מתן צו מניעת הטרדה מאיימת כנגד המשיבה כמבוקש.

16. בנסיבות המתוארות לעיל, משכשלה המבקשת להוכיח כי המשיבה הטרידה אותה או נקטה איומים כלפיה ובהעדר ראיות לקיומו של בסיס סביר להניח כי המשיבה עלולה לשוב לפגוע בשלוות חייה, בפרטיותה או בחירותה של המבקשת או כי היא עלולה לפגוע בגופה - שוכנעתי כי יש לדחות את הבקשה.

17. אני ער לעובדה, כי המשיבה הסכימה, הלכה למעשה, למתן צו הדדי למניעת הטרדה מאיימת, אלא שהסכמתה זו באה כתשובה להצעת בית המשפט למתן צו הדדי מבלי להכריע בעובדות ומבלי לשמוע את הצדדים. משסירבה המבקשת להצעת בית המשפט, שמע בית המשפט את הצדדים ונתן החלטתו.

סוף דבר

על יסוד האמור לעיל, נדחית הבקשה.

המבקשת תשלם למשיבה הוצאות משפט בסך 1,000 ₪ תוך 30 יום מהיום, אחרת יישא הסכום הנ"ל הפרשי הצמדה וריבית כחוק, מהיום ועד התשלום המלא בפועל.

המזכירות תמציא החלטה זו לצדדים.

ניתנה היום, י"א אלול תשפ"ב, 07 ספטמבר 2022, בהעדר הצדדים.